

FCI Standard nr 84 / 12.07.2002 / Suurbritannia

VEREKOER
(Chien de Saint-Hubert)

TÕLGE: Mrs Jeans-Brown, toimetanud R. Pollet ja R. Triquet

PÄRITOLUMAA: Belgia.

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE

KUUPÄEV: 13.03.2001.

KASUTUS:

Suurte ulukite jahtimiseks kasutatav hagijas, teenistuskoer, jälituskoer ning perekoer. See tõug on alati olnud ja peab ka jääma tänu oma suurepärasele haistmismeelele eelkõige rihma otsas kasutatavaks verejäljekoeraks, keda sageli kasutatakse lisaks haavatud jahisaagi otsimisele ka kadunud inimeste otsimisel politseioperatsioonide käigus. Tänu oma funktsionaalsele kehaehitusele on verekoer väga vastupidav ning tema tugev haistmismeel võimaldab ajada jälgi väga pika vahemaa tagant ning rasketes maastikutingimustes.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6: Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.

Alarühm 1.1: Suurekasvulised hagijad.

Töökatssetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Iidsete esivanematega suurt kasvu hagijas ning suurepärase rihma otsas töötav koer. Väga hea haistmise ja heade jahiomaduste tõttu on ta olnud tuntud ja hinnatud juba sajandeid. Verekoerte aretamisega alustasid Saint-Huberti kloostri munkad. Arvatakse, et tema esivanemateks olid karjadena töötavad mustad või must-pruunid hagijad, keda 7. sajandil kasutas jahilkäimiseks munk Hubert, kellest sai hiljem piiskop ning kes peale surma kuulutati jahimeeste kaitsepühakuks. Seda tõugu hagijad olid laialt levinud terves Ardennes'i piirkonnas tänu sellele, et seal peeti väga palju jahti selle piirkonna arvukates metsades elavatele suurtele ulukitele. Need Saint Huberti hagijad olid tuntud oma tugevuse ja vastupidavuse poolest, eriti metssigade jahil.

Alguses olid Saint Huberti hagijad mustad, ent hiljem leidis ka musta-pruunikirjuid isendeid. 11. sajandil tõi William Vallutaja selle tõu ka Inglismaale. Samal ajal jõudsid Inglismaale ka sama tüüpi, ent üleni valge karvkattega koerad, keda nimetati talbotiteks.

Inglismaal panid need sissetoodud koerad aluse tõuaretusele. Nende verekoerte järglased said tuletisena hüüdnimeks „verega koerad“, mis tähendas puhastverd ehk puhtatõulist koera.

Hiljem aretati seda tõugu edasi Ameerika Ühendriikides. Ameerika lõunaosariikides kasutati neid koeri põgenenud orjade püüdmiseks.

ÜLDMULJE:

Suurekasvuline hagijas ning massiivne rihma otsas kasutatav verejäljekoer, jäljekoertest kõige jõulisem. Ta on väga harmoonilise välimusega, tugeva luustikuga, heade lihastega ning väga tugev, samas ei jäta raskepärast üldmuljet. Pikliku ristkülikukujulise kerekujuga. Üldmulje on imposantne ning suursugune. Tõsise suhtumisega. Pea ja kael tõmbavad tähelepanu oma küllusliku ja lainetava õhukese nahaga, mis langeb sügavate voltidena. Liikumine on muljetavaldav, üsna aeglane ning omamoodi veereva sammuga, samas nõtke, vetruv ning vaba. Ükski neist tunnustest ei tohi olla nii liialdatud, et kaoks liikumise harmoonia, tekiks ülepingutatud mulje või et see mõjutaks koera tervist ning heaolu.

Võimalike liialduste hulka kuuluvad liiga sügava asetusega või liiga väiksed silmad, tursunud silmalaud, liiga rikkalik või liiga lõtv nahk liiga paljude ning liiga sügavate voltidega, liiga suur kaelavolt või liiga kitsas pea. Liiga suured, liiga raskepärase või massiivse kerega koerad on samuti ebasoovitavad, sest see võib mõjutada nende töömadosi.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

- Kere pikkus / turja kõrgus: 10/9.
- Rinna sügavus / turja kõrgus: 1/2.
- Pea pikkus / kere pikkus: 3/7.
- Koonu pikkus / pea pikkus: 1/2.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Rahulik, vaikne ja heatahtlik. Saab inimestega hästi läbi. Eriti kiindunud oma peremehesse. Heatahtlik nii teiste kennelisse kuuluvate loomade kui ka teiste koduloomade suhtes. Üsna vaoshoitud ning kangekaelne. Tundlik nii komplimentide kui korralekutsumise suhtes. Ei ole kunagi agressiivne. Tal on sügav hääletämber, ent ta haugub väga harva.

PEA:

Tõu kõige iseloomulikum joon on imposantne, majesteetlik ning suursugune pea. Kolju on sügav, ent selle pikkusega võrreldes suhteliselt kitsas. Kere pikkusega võrreldes on kolju pikk. Luustikustruktuur on selgelt nähtav. Küljed on lamedad ja profiil on kandiline. Koonu ülajoon on kolju ülemise joonega peaaegu samal joonel. Otsmikul ja põskedel moodustab rikkalik nahk kortse ning sügavaid volte, mis langevad allapoole, kui pead hoitakse madalal ning lähevad üle tugevalt arenenud kaelavoldiks. Emastel on nahk vähem rikkalik.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju on sügav, pikk ning üsna kitsas, lamedate külgedega. Kulmud ei ole esiletungivad, kuigi nad võivad esmapilgul sellised tunduda. Kuklakühm on väga hästi arenenud ning selgelt väljendunud.

Üleminek laubalt koonule: Vaid väga õrnalt väljendunud.

NÄOPIIRKOND:

Nina: Must või pruun. Mustade ja pruunide koerte puhul alati must. Nina on lai ja hästi arenenud, ninasõõrmed laialt avatud.

Koon: Sama pikk kui kolju. Sügav, ninasõõrmete juures lai ning kogu pikkuses ühtlase laiusega. Koonu ülajoon on kas sirge või kergelt kumer (kerge rooma nina).

Huuled: Väga pikad ja rippuvad. Ülemised huuled katavad alumisi ning eestvaates moodustavad otsmiku ülajoonega täisnurga, mis muudab koonu profiili kandiliseks. Suunurkade suunas muutuvad mokad lihaselisteks voltideks (emastel on nõrgemini väljendunud), mis sulanduvad märkamatu lopsakasse kaelavolti. Ülemiste mokaade äär ulatub 5 cm allapoole alumist lõualuud.

Mokaade ääred on hästi pigmenteerunud, sõltuvalt ninapeegli värvusest kas mustad või pruunid.

Lõuad/hambad: Täielik hambumus, korrapärane käärhambumus. Tugevad valged hambad, mis asetsevad ühtlaselt hästiarenenud lõualuus. Tanghambumus on lubatud.

Põsed: Lohkus ja lihaselised, eriti silmade alt.

Silmad: Tumepruunid või pähkelpuunid. Ilma sadula või mantlita koerte puhul heledamad (merevaigutooni). Silmad on mõõduka suurusega, ovaalsed, mitte vesised. Ei ole pungis ega asetse sügavalt silmakoopas. Iiris on täielikult nähtav. Silmalaugude kontuur on ühtlane ning laud liibuvad normaalselt ümber silmamuna. Pisut lõdvemad alalaud ning pisut paistev pilkkile on lubatud. Mingil juhul ei tohi ripsmed puudutada ega ärritada silma. Ilme on rahulik, heatahtlik ja väärikas, pisut melanhoolne.

Kõrvad: Õhukesed ja elastsed, kaetud lühikese karvaga. Katsudes pehmed ja sametised. Väga pikad, koonu otsa suunas sirgeks tõmmatuna ulatuvad üle ninapeegli. Kõrvad on madala asetusega, silmadega ühel kõrgusel või isegi madalamal. Kõrvad asetsevad kolju külgedel, langedes graatsiliste lokkidena keerdudes sisse- ning tahapoole (keerdus kõrvad).

KAEL:

Nii pikk, et koer saab vaevata nina maas jälgi ajada. Tugeva lihastikuga. Nahk kaelal on lõtv ning äärmiselt hästi arenenud, moodustades topelt kaelavoldi, ent see joon on emastel vähem arenenud.

KERE:

Ülajoon ja alajoon on peaaegu paralleelsed.

Turi: Kergelt väljendunud.

Selg: Sirge, lai, pikk ja tugev.

Nimme: Lai, tugev, lühike ja pisut kumer.

Laudjas: Hästi lihaseline, peaaegu horisontaalne, ei ole järsult langeva joonega. Väga lai ning üsna pikk.

Rind: Ovaalse kujuga, lai, hästi madala asetusega. Moodustab esijalgade vahel kiilu. Rinnakorv on piisavalt pikk. Esirind ning õlanukid on esileulatuvad, roided hästi kaardunud, ei ole lamedad ega tünnikujulised.

Alajoon ja kõht: Alajoon on peaaegu horisontaalne, rinnakorvi alaosa on hästi madala asetusega. Küljed on hästi täidetud, laiad ja madala asetusega. Kõhujoon on vaid kergelt tõusev.

SABA:

Pikk, tugev, jäme, kõrge asetusega ning moodustab seljajoone loomuliku jätku. Otsa suunas läheb järk-järgult peenemaks. Kantakse saablikujuliselt. Liikudes kõverdub saba graatsiliselt seljajoonest kõrgemale, ei ole rõngas ega külje suunas kõverdunud. Saba alumine osa on kaetud umbes 5 cm pikkuse karmima karvaga, mis tipu suunas järk-järgult lüheneb.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Üldmulje: Hästi lihaselised ja jõulised esijalad. Sirged ning täiesti paralleelsed.

Õlad: Pikad, hea kaldega, tugevate lihastega, ent mitte raskepärased.

Õlavarred: Pikad, kaldega ning õlgade suhtes hea nurgistusega.

Küünarnukid: Hea asetusega, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Küünarvarred: Sirged, tugevate ümarate luudega.

Randmed: Tugevad.

Kämlad (kämlaliigesed): Tugevad, eestvaates püstised, küljelt vaadatuna kergelt ettepoole kaldus.

Esikäpad: Kompaktsed ja väga tihked, ei ole sisse- ega väljapoole pöördunud. Varbad on hästi kaardunud, tugevate luudega ning tihedalt asetsevad (kassikäpad). Tihked paksud padjandid. Lühikesed ja tugevad küüned.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Tugevad, jõuliste lihastega. Esijäsemetega heas tasakaalus. Tagantvaates täiesti paralleelsed, ei ole liiga kitsa ega liiga laia asetusega.

Reie ülaosa: Hea pikkusega ning tugevate lihastega.

Põlveliiges (põlv): Hea nurgistusega, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Reie alaosa: Piisavalt pikad ja tugeva lihastikuga.

Kannad: Tugevad, asetsevad maapinna lähedal. Hea nurgistusega.

Pöiad (pöialiigesed): Tugevad ja lühikesed.

Tagakäpad: Samasugused nagu esikäpad.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Verekoera puhul peetakse tõule tüüpilist liikumist väga oluliseks. Normaalne liikumisviis on traav ning selle puhul on liikumine ühtlane, mõõdetud sammudega, vetruv ning vaba, maadhaaravam kui ühegi teise hagi puhul ning tõule väga tüüpiline. Veerev, ent mitte maadkraapiv. Hea tagajalgade liikumine, tagajäsemetel on tugev tõukejõud. Esi- ja tagajäsemed liiguvad võrdse sammuulatusega ning ülajoon jääb horisontaalseks. Jalad liiguvad paralleelselt, ent suurematel kiirustel võivad liikuda ka sama jälge mööda. Saba kantakse kõrgel saablikujuliselt, ent saba kumerus ei tohi minna liiga suureks. Verekoer peab olema võimeline traavima pikka aega järjest ilmutamata vähimaidki väsimuse märke.

NAHK:

Pehme üle terve kere, lõtv ning elastne. Iseloomulik on väga lahtine ja külluslik õhuke nahk pea piirkonnas. Otsmikul ning koonu külgedel moodustab nahk allapoole rippuvaid volte, mis on veelgi paremini nähtavad madala peahoiaku korral. Ent liigsed kortsud ja voldid otsmikul ja kulmul ei tohi kahjustada silmi. Liigest nahast moodustunud nahavoldid kerel ei ole soovitatavad.

KARVKATE

KARV: Kere on kaetud on liibuva, lühikese, tiheda, üsna karmi ning ilmastikukindla karvaga. Pea peal ja kõrvadel on väga lühike karv, mis on katsudes pehme. Saba alumine külg on kaetud pisut pikema ning karmima karvaga.

VÄRVUS: Esineb kolme värvi karvkatet: kahevärvilised must pruuniga (*black and tan*) ning maksapruun pruuniga (*liver and tan*) ning ühevärviline punane.

Must-pruunide koerte puhul võib musta värvuse hulk erineda vastavalt sellele, kas must värvus moodustab mantli või sadula. Mantliga koerte puhul on domineerivaks värvuseks must. Kollakaspruuni (*fawn*) leidub vaid koonul, põskedel, silmade kohal, rinnal, jäsemetel ning pära ümbruses. Sadulaga koerte puhul on pruun rohkem levinud, sest must värvus jääb enam-vähem ainult seljapiirkonda.

Sama värvuste asetus kehtib ka maksapruuni ja pruuniga koerte puhul. Värvused ei ole alati selgelt määratletud ega selgesti eristatavalt piiritletud. Tumedamates piirkondades võib leiduda ka ükskuid heledamaid karvu. Selline erinevat tooni karvade segu on lubatud.

Ühevärviliste punaste puhul võib punane toon varieeruda helepunasest tumepunaseni.

Pleekinud pruun toon kahevärvilistel või punane värvus ühevärvilistel ei ole soovitatav.

Pisut valget rinnal, varvastel ning sabaotsas on lubatud, ent mitte soovitatav.

SUURUS JA KAAL:

Turja kõrgus:

Ideaalne turja kõrgus isastel on 68 cm ja emastel 62 cm.

Lubatud kõikumine 4 cm mõlemas suunas.

Kaal:

Isased: **46-54 kg.**

Emased: **40-48 kg.**

Kaal ja turja kõrgus peavad olema tasakaalus.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades.

- Üldmulje: Jässakas, mitte piisavalt tugev kehaehitus. Nõrk luustik. Liiga pikad või liiga lühikesed jalad. Ruudukujuline kehaehitus ristkülikukujulise asemel. Suursuguse hoiaku puudumine.
- Pea: Lai ja massiivne või liiga kitsas kolju. Langev ostmik. Liiga kaugele langev nahk otsmikul. Mitte piisavalt väljendunud kuklakülm. Liiga järsk üleminek laubalt koonule. Nõgus koonuselg. Lühike ja mitte piisavalt sügav koon. Ülemised mokad ei ole piisavalt ripuvad.
- Nina ja huuled: Pigmendi puudumine.
- Hambumus: Hammaste puudumine.
- Silmad: Liiga väiksed ning liiga sügaval silmakoopas asetsevad silmad. Liiga ripuv alalaug. Liiga palju nähtavat pilkkilet.
- Kõrvad: Liiga lühikesed või liiga paksud kõrvad. Silmajoonest kõrgemal asetsevad kõrvad. Liiga pea lähedal asetsevad ja liiga lamedad kõrvad.
- Kael: Lühike, peenike, väga väikese voldiga kael.
- Kere: Lühike või liiga pikk kere. Mitte piisavalt madala asetusega rinnakorv. Profiilis mitte piisavalt esiletungiv esirind. Lamedate külgedega või tünnikujuline rinnakorv. Nõrk või kumer selg. Liiga arenenud või liiga järsult langeva joonega laudjas. Liiga tõusva joonega kõht.
- Saba: Madala asetusega saba. Oravasaba, rõngas saba, keerdus saba. Pahklik või kõver saba. Konksuga või küljele keerduv saba.
-

- Jäsemad: Liiga väikese või liiga suure nurgistusega. Lühikesed õlavarred. Profiilis mitte püstise asetusega jäsemad (esimesed kämbliiigesed liiga kaldus või liiga nõrkade randmetega). Eestvaates mitte püstise asetusega jäsemad (sissepoole või väljapoole pööratud käpad, kõverad õlavarred, väljaulatuvad küünarnukid jne). Tagantvaates mitte püstise asetusega jäsemad (liiga lähestikku asetsevad, üksteisest liiga kaugel asetusega või tünnikujulised jalad, liiga avatud või liiga suletud kannad jne). Üksteisest liiga kaugel asetusega käpad, jänese käpad või lamedad käpad.
- Kõnnak/liikumine: Liiga lai või liiga kitsas liikumine. Põiklev, kraapiv, piiratud või jäik liikumine. Hakkiv samm. Tagajäsemete ebapiisav tõuge.
- Karvkatte värvus: Heledad või pleekinud toonid.
- Temperament: Enesekindluse puudus, argus.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Temperament: Agressiivsus ja liigne argus. Kõik füüsiliste anomaaliatega koerad elimineeritakse.
- Üldmulje: Mittevastavus tõu tüübile.
- Hambumus: Alahambumus või ülehambumus. Malehambumus. Kõver suu.
- Nina ja huuled: Silmatorkav pigmendi puudus. Roosa nina või roosad huuled. Must-pruunide koerte puhul kõik teised värvused peale musta. Musta sadula või mantlita koerte puhul kõik teised värvused peale musta või pruuni.
- Silmad: Helekollased silmad (nn kullisilmad).
- Karvkatte värvus: Kõik värvused, mis ei vasta eelpool kirjeldatutele. Liiga suured valged laigud, mis ulatuvad randmete või kandadeni. Liiga palju valget rinnal. Valged laigud mujal kui rinnal, varvastel ning sabaotsas, nagu näiteks valge koon või valge lauk.
- Suurus: Lubatud mõõtmetele mittevastavus.

Füüsilisi ja käitumuslikke kõrvalekaldeid näitavad koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI Standard nr 84 - 12.07.2002
EESTI KENNELLIIT